

om Regulerings- og Bedriftsfond sammen med de af Fraktionen foreslaaede øvrige Regler for Udbyttes Anvendelse bliver optaget i Loven, forbeholder den sig at tage Stilling mod enhver Lov om Udbyttedeling.

Kommissionens tredje Fraktion.

(Arbejdsgiverrepræsentanterne).

De 4 af Kommissionens Arbejdsgiverrepræsentanter er helt uenig i de Tanker som ligger til Grund for Forslagene om tvungen Udbyttedeling.

Fraktionen mener, at selve Udgangspunktet for disse Forslag er fejlagtigt, idet man ikke uden videre kan overføre de karakteristiske Fordele, som i enkelte Tilfælde er kommet til Syne ved frivillig Udbyttedeling, til tvungen Udbyttedeling som social Reform. Alle Tilhængere af frivillig Udbyttedeling vil være enig om, at Betingelsen for at dette System skal føre til heldige Resultater, er, at den valgte Plan afpasses efter de særlige Maal, som søges opnaaet, og efter de for vedkommende Virksomhed særegne Forhold. Praksis viser ogsaa, at de Udbyttedelingsplaner, som anvendes ved de forskellige Virksomheder, er højst uensartede og i Regelen i sin endelige Form Resultatet af de Erfaringer, den enkelte Virksomhed har høstet. Men helt anderledes stiller Sagen sig, naar det gælder ved Lov at paabyde den samme Ordning overalt.

Fraktionen er uenig i, at den foreslaaede Ordning kan befordre Retfærdighedsprincippet med Hensyn til Arbejdernes Løn, idet Paastanden efter Fraktionens Mening bunder i en urigtig Opfattelse af Arbejdslønnens Begreb. Arbejderne kan enten kræve Betaling for deres Arbejdskraft eller en Andel i Produktet af det fælles Arbejde, men aldrig begge Dele.

At Arbejderne under vor Tids Organisationsforhold nødvendigvis bliver den svagere og dermed den forurettede Part i Lønkampen uden væsentlig Indflydelse paa Arbejdslønnen, holder efter Fraktionens Opfattelse ikke Stik, og det er heller ikke rigtigt, at Arbejderne gennemgaaende ikke høster sin Del af Bedriftens forøgede Omsætning i opadgaaende Tider.

Paastanden om at Driftsherren ikke har Ret til at beholde det egentlige Driftsoverskud (Driftsherregevinsten) ubeskaaret, beror efter Fraktionens Mening paa en Tilbøjelighed til at undervurdere Driftsherrevirksomheden. Kravet om Driftsherregevinstens Fordeling mellem Kapitalen og Arbejderne er et Overgreb, idet det just er Driftsherregevinsten, som i Tilfælde af, at den maatte forekomme, svarer til Driftsherretabet, som Arbejderne ikke skal være med til at bære. Og i Praksis antages en saadan Deling at virke til, at der bliver lagt en Dæmper paa det private Initiativ, hvad der vil blive til Skade for det hele Samfund, idet Udsigten til at opnaa Driftsherregevinst i Reglen er Spiren til al selvstændig Erhvervsvirksomhed.

Hvor lidt Retfærdigheden vil fyldestgøres ved Forslaget om tvungen Udbyttedeling, fremgaaer efter Fraktionens Mening af, at langt den overvejende Del af Landets Arbejdere kommer til at staa udenfor denne Lov og saaledes ikke bliver delagtige i dens forudsagte Velsignelser. Og af det begrænsede Antal, som kommer ind under Loven, vil desuden blot en ganske forsvindende lille Del modtage Udbytteandel, fordi Antallet af udbyttegivende Bedrifter i Industrien for Tiden er lavt.

Hertil kommer, at Udbyttet i det overvejende Antal Tilfælde ikke vil staa i nogen direkte Forbindelse med den enkelte Arbejders Anstrengelser, at det samme forholdsvise Udbytte ved Virksomheder med stor Kapital vil give Arbejderne større Udbytte end ved Virksomheder med lille Kapital, samt at Udbyttet i mange Tilfælde ikke er en Følge af »Driften«, men i langt højere Grad afhænger af den kommercielle Ledelse.